

Někde se k rozumu (snad) vracejí, jinde se v ozvěně vytrácí. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 4. ledna 2024

ČR: Katolické noviny donesly informaci, že ve Velké Británii se vracejí k rozumu. Vládní nařízení, které se vztahuje ke školství a otázce genderové identity, se dočkalo velké revize. Šílenství toho, že dítě ve škole může prostě oznámit, že se cítí být kočkou a celou výuku promňoukat, tak snad dostává pevný rámec, kdy vedle kočkolitu budou ve třídách k dostání i srolované noviny a trochu té lázně... totiž kázně. Na druhou stranu v okrajových provinciích EU se vzdula do éteru jedna generální řídící Národní galerie. Ta pravila, že by se Česká republika měla vyrovnat se svou kolonialistickou minulostí. Jsou to slova do pranice.

„Nové vládní směrnice pro britské školy zastavují invazi genderové indoktrinace v této zemi. Školy byly vůči ní téměř bezbranné. Nyní už ale nemusí akceptovat žádost dítěte o tzv. změnu sociálního pohlaví, a navíc budou muset informovat rodiče o tom, že jejich dítě projevilo přání změnit svou identitu,“ napsaly Katolické noviny a pokračovaly: „Rozhodnutí britské vlády bylo mimo jiné diktováno náklady na exponenciální růst počtu dětí s psychickými problémy souvisejícími s otázkou genderové identity nebo stále známějšími případy propouštění učitelů, kteří neakceptovali strukturální zmatek zachvacující britské školy, píše britská korespondentka polské sekce Vatikánského rozhlasu. Směrnice jasně stanoví, že učitelé a žáci již nejsou nuceni používat zájmena opačná k přirozenému pohlaví dítěte. Totéž platí také pro používání toalet nebo šaten.“

Snad, snad to znamená, že se šílenství západních zemí začne vracet k rozumné výchově další generace bez genderových serepetiček a záměrného pomatení pojmů, a tedy i vytrhávání dětí z vlastní podstaty a sebeuvědomění. Bude to ovšem boj jako se zavšivenou třídou. Dlouhý a nesmírně namáhavý, protože Západ je prošpikovaný neziskovkami, které podobné nejasnosti s vytrháváním dětí z kořenů živí. Ovšem stačilo by je odpojit od státních cecíků. Odumřou a jejich aktivističtí zaměstnanci odejdou dělat něco užitečnějšího. Třeba hlídače na parkovištích.

Gender začíná řešit i Německo. Bavorsko a Hesensko se vzepřely násilné genderalizaci jazyka. Takové to psaní, které jde často vidět i u soudružek, soudruhů a nebinárních soudružčat v České republice, kteří/é/á se štítí psát s mluvnickým rodem, a tak používají střední rod, a když se nemohou mluvnickému rodu vyhnout, napíší na konci slovesa i/y, aby bylo jasné, že jsou vyšinutí/é/á na všech frontách. Proti odporu Bavorska a Hesenska se brání jak neziskovky, tak i média.

Ale u Německa, prosím, opatrně. V polovině minulého roku německá vláda schválila, že Němci budou moci rok co rok změnit na úředních lejtrech své pohlaví. Jen v lejtrech. A to bez psychiatrických posudků a zdoluhavých soudních řízení. Stačí si skočit na úřad a věc oznámit. Spolková ministryně pro rodinu Lisa Pausová (pro rodinu, další povedený oxymorón naší doby) označila schválení Zákona o sebeurčení za velký krok kupředu a konec genderové diskriminace. Takže v Německu, tam se do vyšinutosti stále noří a noří. Ale už vykazují v případě Hesenska a Bavorska jistou míru osvobozující kocoviny.

Ovšem to, co pomalu a nesměle končí na Západě, to se teprve dostává do provincií a jednotlivých protektorátů. V České republice se udála ředitelka Národní galerie Alicja Knast. Ta dostala od Lidových novin klasickou otázku na plány do příštího roku. Má v plánu ukořistit z Louveru Monu Lisu a ukázat ji Čechům? Ale kdeže, její plány nejsou spjaté s uměním, ale s paralelní historií. Odpověď totiž značně překvapila. Podle ředitelky galerie bychom v příštím roce měli i zde ve střední Evropě

konečně začít řešit koloniální minulost. Vyjádření vyvolalo na českém internetu značné pozdvižení. „Budeme muset najít nové způsoby, jak diskutovat a řešit koloniální minulost, a to i v zemích střední Evropy,“ uvedla na výše uvedenou otázku Alicja Knast.

To pronesla v zemi, která byla 400 kolonií Rakouska, 6 let kolonií Německa, 40 let kolonií Sovětského svazu a teď je už přes třicet let v pozici ekonomické kolonie Západu, výrazně pak Německa. Na Západě šílenství klesá, protože dostoupilo vrcholu (doufejme), u nás se začne zavádět. Kolonizovaná země by měla začít diskutovat a řešit svou minulost kolonizátora. To je přesně taková ta logika, s kterou jsme se setkávali u neziskovek ze Západu (i u nás, ale s menším vlivem na chod věcí veřejných... zatím). Dá se diagnostikovat celá společnost? A dá se zavřít do polstrované cely celá společnost? A kdo bude mít klíče?

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)